

JARNÍ ROMANCE

(JAROSLAV VRCHLICKÝ)

237

Moderato assai

ZDENĚK FIBICH, op. 23

[1850-1900]

SOPRÁN
ALT
SBOR
TENOR
BAS

8

p ①

Byl jed-nou je-den kou-zel-ník, ten

p

S. v led-ném by-dlel hra-du, kol pás-měl z jí-ní se-tka-ný a
A.
T.
B.

S. *pp* sně-ho-bí-lou bra-du. *mf* Na hla-vě vě-nec ze snů-čin *p* a-
A.
T. *pp* *mf* *p*
B.

S. z vy-bled-lé-ho kvi-tí, a na zá-vo-jí ml-ha-vém se
A.
T.
B.

③ *f* kři-šťá-ly mu tře-py-tí. 4 3 4 3 4
A.
T. *f*
B.

p a tempo
S. To-mu se jed-nou za-stesk-lo v pod-zem-ní led-né
A.
T. *p*
B.

4

S. *p*
 A. slu - jí, i chtěl... se jí - ti po - dí-vat, i
 T. *p*
 B.

S. *mf* *p*
 A. chtěl se jí - ti po - dí-vat, kam den - ně mra - ky
 T. *mf* *p*
 B.

S. *mf* *cresc.*
 A. plu - jí, i chtěl... se jí - ti po - dí-vat, kam
 T. *mf* *cresc.*
 B.

S. *f* *p* 5
 A. den - ně mra - ky plu - jí, kam den - ně mra - ky
 T. *f* *p*
 B.

Poco più mosso

S. *pp dolce*
 A. plu - jí. 1 On dáv - no sly - šel
 T. *pp dolce*
 B.

S.
 A. o ze - ml. kdo ptá - ō v ko - ři zpi - vá, kdo
 T.
 B.

A. v kaž - dě ře - ky rá - ko - sí se luz - ná ví - la
T.
B.

6
S. skrý - vá, kde v kaž - dě ře - ky rá - ko - sí se
A.
T.
B.

S. *ff* luz - ná ví - la skrý - vá, *pp* se luz - ná ví - la skrý - vá.
A.
T. *ff*
B. *pp*

S. *pp* Kde slun - ko ce - lý bo - ží den si
A. 7
T. *pp*
B.

S. ne - za - ha - lí lí - ce, kde pí - sní, vů - ně, hvěz - dí - ček a
A.
T.
B.

S. *f* kvě - tů na tí - sí - ce, kde pí - sní, vů - ně, hvěz - dí - ček a
A.
T. *f*
B.

S. *ff* kvě - tů, a kvě - tů na tí - sí - ce.
A. *ff*
T. *ff*
B. *ff*

Allegro
S. *6*
A. *6*
T. *6*
B. *6*

Meno mosso
S. *f*
A. *f*
T. *f*
B. *f*
Vzal do ru-ky svůj hromný kyj, v plášť

Moderato
S. *p*
A. *p*
T. *p*
B. *p*
za-ha-lil se ú - že, a tě - šil se, jak

(10)
S. *p*
A. *p*
T. *p*
B. *p*
při - vi-ne ku svad - lým re - tům rů -

S. *p*
A. *p*
T. *p*
B. *p*
a tě - šil se, jak zob - jí-má a tě - šil se, jak
že, a tě - šil se, a

S. *p*
A. *p*
T. *p*
B. *p*
zob - jí - má ty ví - ly leh - ko-no - hó, a

11

(cresc.) 5

S. a (cresc.)
A. tě-šil se, a tě-šil se, a tě-šil se : jak zob-jí-má, a tě-šil se, jak
T. (cresc.)
B. (cresc.) p

S. zob - jí - má ty ví - ly, ty ví - ly, ty
A.
T.
B. ff

12

S. (1) ppp
A. ví - ly leh - ko - no - hé, 1 a tak ve slad - ké
T.
B. ppp

S. na-dě-jí již kra - je pro-šel mno-hé.
A.
T.
B. 7

BAS SÓLO

SOPRÁN SÓLO
[mf] 21
A top-lý vá-nek po po-li zas

S. po-hrá-vá si či - lo, a ztů-la kno - ta, ja - ký dív!
A.
T.
B. 3

22

S. sněženky vzrostly bí - ló.
A.
T. p
B. 3
A ztě-la kmota, ja-ký dív! sněženky vzrostly bí - ló.

S. A. *p* a z tě-la kme-ta; ja - ký div! sněženky vzrost-ly bí - lé.

T. B. *p*

S. A. *ppp* Kře - pel - ka vo - lá pod me - zí, a

T. B. *ppp*

S. A. [*ppp*] luh jost pl - ný sed-mi-krá - sek. 4 A

T. B.

S. A. *pp* vr - ko-če si. vrá - ko-sí zas pro - plé -

T. B.

S. A. *p* ta - jí, pro - plé - ta - jí ví - ly, zas

T. B.

S. A. *pp* ví - ly, a vr - ko-če - si

T. B.

S.
A.

v rá - ko-si zas pro - plé - ta - ji ví - ly.

T.
B.

p Již

25

S.
A.

T.
B.

smut - ná zi - ma zhy - nu-la, již smut - ná zi - ma zhy - nu-la, ó

S.
A.

ó ví - tej, má - ji mi - lý!

T.
B.

ví - tej, má - ji mi - lý!

1

26

S.
A.

Již smut - ná zi - má zhy - nu-la, již

T.
B.

pp

S.
A.

smut - ná zi - ma zhy - nu-la, ó ví - tej, má - ji

T.
B.

3. hlas

mi - lý, ó ví - tej, má - ji
ó ví - tej, má - ji mi - lý!

3. hlas

mi - lý! ó ví - tej, má - ji, ví - tej, má - ji, má - ji

mi - lý, ó ví - tej, má - ji mi - lý, ó

ví - tej, má - ji mi - lý, ó ví - tej, ó ví - tej, ty

má - ji, má - ji

mi - lý.

Byl jednou jeden kouzelník, ten v ledném bydlel hradu, kol
 pás měl z jíní setkaný a sněhobílou bradu. *mf* Na hlavě
 věnec ze smrčin a z vybledlého kvítí a na zá-vo-ji
 ml-ha-vém se křišťály mu třpytí. *mp* 4 Tomu se jednou zastesk
 v podzemní ledné sluji, i chtěl se jíti podívat, i chtěl se jíti
 podívat, kam denně mraky plují, i chtěl se jíti podívat, kam
 denně mraky plují, kam denně mraky plují. *mf* On dávno
 slyšel o zemi, kde ptáče v keři zpívá, kde v každé řece rákosí
 se luzná víla skrývá, kde v každé řece rákosí se luzná víla
 skrývá, se luzná víla skrývá. *pp* Kde slunko celý
 boží den si nezahalí líce, kde písni vůně, hvězdiček a květů
 na tisíce, kde písni, vůně, hvězdiček a květů a květů
 na tisíce

ú-že a těšil se, jak při -- vi-ne ku svadlým retům rů -
že, a těšil se, a těšil se, jak zobjíná ty víly lehkono-
hého a těšil se, a těšil se, a těšil se, jak zobjíná, a těšil
se, jak zobjíná ty víly, ty ví-ly, ty ví-ly lehkono-
hého.
a tak ve sladké naději juž kraje prošel mnohé.

A z těla kmeta, jaký div, sněženky vzrostly bílé, a z těla k
jaký div, sněženky vzrostly bí-lé. Křepelka vo-lá pod me-

zí a luh jest plný sedmikrá - sek. Již smutná
zima zhynula, již smutná zima zhynula, o vítej, máji
milý, o vítej, máji milý. Již smutná zima

zhynula, již smutná zima zhynula, o vítej, máji milý, o
vítej, máji milý, o vítej, máji milý, o vítej
máji, vítej, máji, má - ji milý! o vítej, máji
milý o vítej, máji milý, o ví - tej, ví - tej, má - ji